

A Győri Ítéltábla a Győrött, 2017. február 23. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A halált okozó testi sértés büntette miatt **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Veszprémi Törvényszék 2016. október 13. napján kelt 10.B.555/2016/25. számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy a bűncselekmény jogszabályi hivatkozása helyesen a Btk. 164.§ (1) bekezdés, (8) bekezdés II. fordulat.

A szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárás során 5.000 (ötezer) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s

A Veszprémi Törvényszék 2016. október 13. napján kelt 10.B.555/2016/25. számú ítéletében bűnösnek mondta ki **vádlottat** testi sértés büntetében (Btk. 164.§ (1), (8) bekezdés II. fordulat). Ezért 6 év börtönbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, beszámította az előzetes fogvatartásban töltött időt, határozott a bűnjelek jogi sorsáról, illetőleg a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlott enyhítésért, védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentett be fellebbezést.

Az első fokon eljáró ügyész tudomásul vette a döntést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.214/2016/2/I. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket alaptalannak találta. Álláspontja szerint a törvényszék az eljárási szabályokat betartva megalapozott tényállást állapított meg, amely csupán annyiban szorul helyesbítésre, hogy a 3. oldal 2. bekezdéséből a "feltehetően" szót mellőzni szükséges, mivel feltételezést a tényállás nem tartalmazhat. A törvényszék indokolási kötelezettségének eleget téve a megalapozott tényállásból helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a terhére rótt bűncselekmény minősítése is törvényes. Kifejtette, hogy korábban a hozzátartozója sérelmére személy elleni erőszakos bűncselekmény miatt büntetett vádlottal szemben a kiszabott büntetés és mellékbüntetés szükséges a büntetés céljainak eléréséhez. Fentiekre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla a Veszprémi Törvényszék fellebbezéssel érintett ítéletét - a bevezető rész és a személyi rész kisebb korrekciójával - hagyja helyben.

A másodfokú eljárásban vádlott a fellebbezését írásban részletesen megindokolta.

Kifogásolta bizonyítási indítványainak elutasítását, a helyszíni szemle lefolytatásának módját, annak hiányosságait. Feltárta a sértettel való megismerkedésük körülményeit, harmonikus kapcsolatukat. Rámutatott arra, hogy sokat dolgozott annak érdekében, hogy élettársával jobban élhessenek. Részletesen kifejtette, hogy miért nem követhette el a bűncselekményt. Élettársa bántalmazására semmi oka nem volt, szerette őt. Kisebb vitáik voltak néha. Előadta, hogy **D.M.-el** vonattal utaztak **S.-ből D.-be**. Számot adott arról, hogy megérkezésük után hol tartózkodott, mit csinált az ingatlan körül, merre mozgott a kertben, garázsban és a lakásban. Neki a sértett azt mondta, hogy elesett amikor rátalált, pánikban volt amikor hívta a mentőket. Véleménye szerint idegen lehetett az elkövető, hiszen a sértettnek volt egy zaklatója. A tanúk vallomásait részletesen elemezte, mely alapján levonta azt a következtetést, hogy **K.F.T.** és **N.K.** nem hallhattak veszekedést közöttük az ingatlanok távolsága, az utcán lévő fák miatt és a hangos zenétől. Kifogásolta, hogy a hatóságok a **c.-i** vasútállomás kamerafelvételét nem szerezték be, sem a sértett telefonjának híváslistáját. Hangtechnikai szakértő kirendelését, illetőleg az általa kifejtettek alapján az első fokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését kérte.

Az ítéletábra nyilvános ülésén a védő fellebbezését, illetőleg az első fokú eljárásban elhangzott perbeszédben foglaltakat fenntartotta. Rámutatott arra, hogy álláspontja szerint az első fokú bíróság ítélete megalapozatlan, mivel a tényállás nincs felderítve. Egyrészt a poligráfos vizsgálat eredménye bizonyítékként nem vehető figyelembe, mivel annak az elkészítésekor sérültek a gyanúsított jogai, másrészt helytelen következtetést vont le az első fokú bíróság abból, hogy a sértett a kórházban nem jelölte meg a bántalmazóját. A védelem álláspontja szerint abban a szituációban, amikor valaki életveszélyes sérülést szenved el, az következne, hogy megnevezi a támadóját, de a sértett egy szóval sem említette, hogy a vádlott tette volna. Kifejtette, hogy annak semmi jelentősége, hogy a kutyák ugattak, jeleztek-e, amíg védelem fél-háromnegyed órát tartózkodott a kertben, a házba bemehetett más is. Sérelmezte a bizonyítási indítványok elutasítását, továbbá azt, hogy az első fokú bíróság nem tartott helyszíni tárgyalást, pedig a helyszín megtekintése elengedhetetlen lett volna az ügyben, valamint a sértett telefonjának híváslista adatai sem kerültek beszerzésre.

Elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését és az első fokú bíróság új eljárásra utasítását, másodlagosan bizonyíték hiányában történő felmentést, illetőleg harmadlagosan a büntetés enyhítését indítványozta.

A fellebbezési főügyész képviselője az írásbeli indítványát változatlan formában fenntartotta. Kifejtette, hogy az első fokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, kihallgatta az esettel kapcsolatban a tanúkat, meghallgatta az igazságügyi orvos szakértőket, a tárgyalás anyagává tette az okirati bizonyítékokat. A bizonyítékokat helyesen értékelte, az indoklás teljes és meggyőző. Az igazságügyi orvos szakértői vélemény szerint kétségtelen, hogy a sértett sérülései nem elesésből származtak, hanem bántalmazták. Álláspontja szerint a cselekményt a vádlott követte el, nem lehetett idegen személy. A vádlott értesítette a mentőket, azonban ez eredmény önkéntes elhárításként nem értékelhető, mivel a befejezett cselekmény által a halálos eredmény a szakszerű orvosi ellátás mellett is elháríthatatlan volt. Véleménye szerint a büntetékiszabási tényezőkre, a súlyosító körülmények nyomtatékára tekintettel a kiszabott joghátrány arányos.

Az ítéletábra a bejelentett ügyészi fellebbezésre tekintettel az első fokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján.

Az első fokú bíróság az eljárási szabályok betartása mellett megfelelő körben folytatta le a bizonyítási eljárást, olyan eljárási szabályt nem sértett, amely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezte volna, vagy akadályozta volna az érdemi felülvizsgálatot.

Az első fokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a beszerzett bizonyítékokat értékelte, és számot adott arról, hogy mely bizonyítékot, miért fogadott el a tényállás megállapítása során.

Számos tanút hallgatott ki a bíróság az ügyben. **D.M.** sértett fiát, **S.Á.-t**, **H.V.V.-t**, aki a kórházban kolleganője volt, továbbá a d.-i szomszédokat, a helyszínre kiérkező mentősokeket. A tárgyaláson meghallgatta dr. Rimmel Eszter és dr. Varga Gyula igazságügyi orvos szakértőket, akik az elhunyt sértett boncolását végezték, és fenntartották a nyomozati szakban tett szakvéleményükben és annak kiegészítésében írtakat. Figyelemmel volt a rendőri jelentések, a helyszíni szemle és fényképmelléklet tartalmára, továbbá az OMSZ mentési dokumentációjára, valamint a telefonos bejelentés hanganyagára. Értékelte továbbá a poligráfós szaktanácsadói véleményben, valamint az igazságügyi pszichiáter szakértői véleményben írtakat.

Vádlott az eljárás során mindvégig tagadta a bűncselekmény elkövetését és arra hivatkozott, hogy a kertben volt, majd amikor visszament a házba, akkor szembesült azzal hogy, a sértett a földön fekszik, aki neki azt mondta, hogy elesett. Előtte nem veszekedett a sértettel.

Az első fokú bíróság indokolásában kifejtette, hogy mely bizonyítékok cáfolják a vádlott előadását. Elemezte a szomszédok, **K.F.T.** és **N.K.** tanúk vallomását, akik a cselekmény elkövetésének napján történtek kapcsán az általuk észlelt vonatkozásában egybehangzóan és következetesen nyilatkoztak arról, hogy a vádlott és a sértett veszekedtek, ami előfordult egyébként korábban is. **K.F.T.** tanú nemcsak a hangját ismerte fel a vádlottnak, hanem azt is elmondta, hogy miket kiabált. A környéken lakók - **Cs.** és **S.** házaspár - vallomása az előzmények tekintetében alátámasztotta vallomásukat.

S.Á. tanú részletesen beszámolt a nyomozati szakban és a tárgyaláson, hogy mit tapasztalt aznap, amikor édesanyját ellátták a mentős kollegáival együtt. Nyilatkozott a vádlott és a sértett kapcsolatáról, életviteléről is.

Idegen személyt egyik szomszéd sem észlelt abban az időben, aki bemehetett volna akár az udvarra, vagy a lakásba, kizárólag a vádlott és a sértett tartózkodott ott.

Más személyről a sértett a kórházban sem beszélt **H.V.V.-nak**, hanem arról, hogy fojtogatás, dulakodás, veszekedés történt, és elesett.

Az igazságügyi orvos szakértői boncolási jegyzőkönyv és kiegészítése, valamint a szakértők által a tárgyaláson előadottakból következően a sértett által elszenvedett sérülések, a keletkezési mechanizmus megállapítható volt. A szakértők kizárták, hogy elesés és nem bántalmazás következtében szenvedte el a sértett a sérüléseit.

Indokolásában kitért arra az első fokú bíróság, hogy valószínűleg az őt bántalmazó vádlottat igyekezett védeni a sértett, a fia, és az őt ellátó személyek előtt, nem akarta feltárni, hogy élettársi kapcsolatukban voltak problémák.

Értékelte a törvényszék, hogy **D.M.** sértett viselkedése milyen irányban változott meg, miután a vádlottal kapcsolatot létesített. Gyakori veszekedéseiket a szomszédok hallották.

A poligráfós hazugságvizsgálat eredményével nagyon részletesen foglalkozott az első fokú bíróság annak megállapítása érdekében, hogy mennyire szavahihető a terhelt. Elfogadva a vizsgálat eredményét, azt a következtetést vont le, hogy a vádlott szavahihetőségét gyengíti a szaktanácsadói vélemény eredménye, amelyet a bizonyítékok - tanúvallomások, szakértői vélemény - alátámasztanak.

A bizonyítékok értékelése körében az első fokú bíróság a vádlott védekezésének minden elemével foglalkozott, feltárta annak ellentmondásosságait. Kifejtette, hogy annak ellenére, hogy **vádlott** aggódott az élettársa állapota miatt, mégsem ment vele a kórházba. A bíróság megindokolta azt is, hogy miért vetette el a vádlotti védekezést a tekintetben, hogy kívülálló személy bántalmazta a sértettet, amíg ő a kertben a kutyával játszott. Az ezzel kapcsolatos okfejtésével is egyetértett a másodfokú bíróság.

Az ítéletábra álláspontja szerint az első fokú bíróság a helyszíni tárgyalásra és bizonyítási kísérlet lefolytatására, a sértett híváslistájának, valamint **D.M.** által **F.Z.-vel** szemben tett feljelentés anyagának beszerzésére tett védelmi bizonyítási indítványokat helytállóan utasította el, az ezzel kapcsolatos indokolását is osztotta a másodfokú bíróság, hiszen a tényállás aggálytalanul megállapítható volt a feltárt adatok alapján.

A másodfokú eljárásban az ítéletábra további bizonyítás felvételét hangtechnikai szakértő kirendelésével szükségtelennek ítélte, mivel a tényállás megállapítása tekintetében a rendelkezésre álló bizonyítékok nem teszik szükségessé újabb szakértő bevonását.

Megállapítható, hogy közvetlen bizonyíték nem állt rendelkezésre, az első fokú bíróságnak közvetett bizonyítékokat kellett megfelelően értékelnie tekintetben, hogy melyek azok, amelyek alátámasztják azt, hogy másként nem történhetett a cselekmény, mint ahogy a tényállásban rögzítésre került. Az ítéletábra teljes mértékben osztotta a törvényszék álláspontját a tekintetben, hogy a bizonyítékok olyan zárt láncolatot alkotnak, amelyek alátámasztják, hogy a cselekményt a vádlott követte el és kizárják a más általi elkövetést.

Mindezek alapján megállapította az ítéletábra, hogy az első fokú bíróság a bizonyítékok logikus értékelésével megalapozott tényállást állapított meg, amelyet - osztva a fellebbviteli főügyészség álláspontját - csupán annyiban kell pontosítani, hogy a 3. oldal 2. bekezdés utolsó mondatából a "feltehetően" szó mellőzendő, mivel a tényállás feltételezést nem tartalmazhat.

Ezzel a helyesbítéssel a tényállás mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól, így a Be. 351.§ (1) bekezdése alapján az ítéletábra is e tényállásra alapította a határozatát.

Vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, a cselekmény minősítése törvényes.

Nyilvánvaló elírás a rendelkező részben a testi sértés büntette jogszabályhelyének megjelölése, amely helyesen Btk. 164.§ (1), bekezdés, (8) bekezdés II. fordulat.

A halált okozó testi sértés büntettének törvényi tényállási elemei megvalósultak. A vádlott fojtogatta, megütötte közepes, illetve közepesnél nagyobb erővel **D.M.** sértettet, aki a szakszerű orvosi ellátás ellenére a bántalmazás következtében a más sérüléséből adódóan kialakult vérzéses és traumás shock miatt elhunyt. Adott szituációban az ittas vádlott indulatain nem tudott uralkodni, amelynek következtében olyan súlyosan bántalmazta a sértettet, hogy az tragikus következménnyel járt.

A vádlott tehát egyenes szándékkal követte el a testi sértést, a halálos eredmény tekintetében gondatlanság terheli.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az első fokú bíróság feltárta, a súlyosító és enyhítő körülményeket helyesen mérlegelte. Nem lehet figyelmen kívül hagyni jelen ügyben a bűncselekmény tárgyi súlya mellett, hogy a vádlottat az édesanyja sérelmére erőszakos jellegű

bűncselekmény elkövetése miatt korábban elítélte a bíróság, amelyhez hasonlóan jelen ügyben élettársa ellen alkoholos befolyásoltság alatt valósította meg a cselekményt a vádlott.

Az ítélet tábla megítélése szerint a 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény esetében a középértéknél magasabb tartamú joghátrány alkalmazását a súlyosító körülmények nyomatéka indokolja. A kiszabott 6 év börtönbüntetés arányos, megfelel az egyéni és általános megelőzés törvényben előírt céljainak, a büntetés enyhítésére nincs törvényes lehetőség.

Az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek.

Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla a Veszprémi Törvényszék ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében - a rendelkező részben írtak szerint - helybenhagyta.

Az előzetes fogvatartás beszámítása a Btk. 92.§ (1), (2) bekezdésén, a bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén alapul.

Győr, 2017. február 23. napján

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

.Csák Csilla sk.
előadó bíró

.Habony János sk.
bíró

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Veszprémi Törvényszék 2016. október 13. napján kelt 10.B.555/2016/25. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2017. február 23. napján

.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kiadó: